

"המילחמה הלא-נכונה, במקום הלא-נכון, נגד האויב הלא-נכון"

חדש שיתגבר אותו. התיגברות יכולה לבוא רק מצה"ל.
כך יצאה שוב קריאת אפי'אטנאם.
הפעם: להתערבות ישראלית של צה"ל.

זה היה סמוך למתקן הפוליטי בישראל. שריהביטחון החדש, עזר וייצמן, החליט שאין מנוס מהתערבות ישראלית. הוא נתן לנוצרים את האור הירוק לכיבוש תל חשבו אחד החולש על השטח, ושיגר כוחות ישראלים למשימה.
כך הושלם התהליך הוואטנאם מו: אחרי הסיוע באו היועצים, אחרי היועצים באו כוחות אמריקאיים, ואחרי הכוחות הראשונים באה התערבות מאסיבית.

מעשים ושקרים

י ש דימיון נוסף בין דרום וואטנאם לדרום-לבנון: השקרנות המלווה את ההתערבות.
עד שבא מנחה כנין לשיטתון, אסור היה להזכיר את ההתערבות הישראלית אף בלחש. היא

י וזי וואטנאם של ישראל. אמר לא מכבר פקיד אמריקאי בכיר ספק בצעה. ספק בשימחה-לאידי, בעת דיון על המצב בדרום-לבנון.

עד כה בוז רבים לאמריקאים על ההסר תכנות באותה ארץ מיוזמה-אסיאתית. איך שקעה מעצמה כבירה בהרפתקה אימללה, שהפכה טראומה לדור שלם?
 עכשיו באה השאלה על תשובתה. כל ישראלים המעוניין בכך יכול ללמוד מה קרה לאמריקאים — כי כימעט אותו הדבר בדיוק קרה לישראל עצמה בגבולה הי צפוני.

"המילחמה הלא-נכונה, במקום הלא-נכון, נגד האויב הלא-נכון" כך הוגדרה ההתערבות האמריקאית בוואטנאם על ידי יריביה מבית. הגדרה זו טובה גם להתיי ערבות הישראלית בדרום-לבנון.

רבי'ן לא רצה

כ מו ההרפתקה האמריקאית בדרום וואטנאם, החלה גם ההרפתקה הישר

ויאנו-נאם הישראלית

כאה כתיחבא. כל מטה של תו תחים ישראלים היה מזוזה כמטח של הכחשות ישראליות.

בלבנון פועלת העיתונות העולמית בי אופן חופשי. שליחיה, שהגיעו מדי פעם לאיוורר-הקורות, דיווחו בהרחבה — ופה אחד — על ההתערבות הישראלית: החל בהפגזות וכלה בהימצאות כוחות ישראליים בשטח. ישראל הכחישה.
כמו בוואטנאם, נטלו כימעט כל כליהתקשורת הישראלים — בהתנכרות ובשימחה — חלק בי מפע ש שקרים שנוער מהרדים את דעתיהקהל.

עיתונים מכובדים ופרשנים צבאיים הפי כו את עצמם למכשירי המדיניות הרישי מית, העלמו ושיקרו במצח נחושה, יום אחר יום, למען "ביטחון המדינה".
 חבריההנסת נהגו כך גם הם. איש לא העז להעלות בכנסת השינוי או התשי עית את נושא ההתערבות הישראלית בדרום-לבנון.

כך קרה בישראל מה שקרה בי ארצות-הכרות: הממשלה פתחה במילחמה ממשית מבדי לקבל עק כך אישור פרלמנטרי תקין (של הקונגרס, של הכנסת), ומבדי די גלות את הדבר לציבור.

שיתוף-הפעולה מצד העיתונות והכנסת איפשר לממשלה לעמוד במצב, שלא היה אפשרי אחרת: מדי פעם אושר מה שהוכר חש אתמול, מבלי שאיש פצה פה.

תחילה הוכחש שישראל מציינת את הי כוחות הנוצריים. לאחר-מכן אושר הדבר, אך הוכחש שתותחי ישראל משי תתמים בלוחמה. לאחר-מכן אושר הדבר, אך הוכחש שכוחות-הקרקע ישראלים משי תתמים בקרבות. רק אחרי שבגין הגיע לשילטון, אושר גם דבר זה.

בשבוע שעבר יכלו צופי הטלוויזיה הי ישראלית לראות ולשמע מה שידוע זה מכבר לכל קורא עיתון רציני בעולם: ששריהביטחון הישראלי אישר את הש תתפות כוחות צה"ל בכיבוש תל אל שריק; שההתערבות הישראלית ישירה, מתמדת ומאסיבית; שהכוח הנוצרי הקטן לא היה יכול להחזיק מעמד אף יום אחד בלי ההתערבות צה"לית זו.

יש רק הבדל אחד בין וואטנאם ודרום-לבנון: בשעת מילחמת ווי אטנאם קמה בארצות-הכרות, שני תנועה מוסרית של התנגדות, שי נדרה בהדרגה ושינצחה לכסוף. בישראל אין זכר לתנועה כזאת.

לתפוס דוב

מ ה הזאה? גם על כך אין להשיג דבריאת משום דובר ממשלתי. (חשך בעמוד 36)

הכנת אנשי המובלעת מול "הגדד הטובה"

המורכב משרידי הצבא הלבנוני הנוצרי שנקלעו לדרום ומבני-המקום. את הכוח הזה ציידה ישראל בציווד קרבי.
זה היה השלב הראשון. אך חיש מהרה התברר שאין בו די. הכו' חרת הפלסטיונים-המוסלמיים, שי היו גדולים הרבה יותר, החלו לוי הצים על הכוח המקומי הקטן. לי ישראל הגיעו קריאות אפי'אטנאם. מתוך הגיון המצב שנוצר נגררה ישראל לשלב השני: סיוע ארטי לרי מאסיבי.

תותחי צה"ל הפכו גורם חשוב במצב. הם הפגינו את העמדות הפלסטיוניות כדי להגן על כפרי המובלעות, לחפות על הת קפות של הכוח הנוצרי, לשחק את הארי טילריה הידיבה.

התוצאה היתה כמצופה. הסורים, שעוד אתמול היו אויבים-בנפש של אש"ף, ראו בהתערבות הישראלית סכנה לעצמם. הם חששו שמא יוצר לעצמו צה"ל שטח זינוק שאותו ירחיב בבוא העת צפונה, כדי להסתער על דמשק ממערב. הכוחות הפלסטיניים הפרוסוריים (אל-צאעיקה), ואולי גם יסודות של הצבא הסורי, החלו מסייעים לכוחות אש"ף מול פני ישראל.

מול לחץ מוגבר זה עמדו הנוצרים בי חולשה גוברת. לכוח זה אין עתודה. כאשר הוא מתעייף או סובל אבידות, אין כוח

האדירה בידי הקומוניסטים גרמה טראומה. נוצר קונסנזוס לאומי שאסור להכיר בסין ולהשלים עימה. כל דבר שנגע לסין יצא מכלל החישובים הרציונליים. וואטנאם היתה שכנתה של סין, וכל אנשי הצמרת האמריקאית דאו הסכימו שאסור שתפול בידי סין.

כיום מוסכם על הכל שהיה זה שיקול אוילי. הו ציימין מעולם לא היה גרור של סין. כימעט ההיפך היה הנכון.
ישראל סובלת כיום מהתקפה דימה של שיועזון לאומי לגבי אש"ף. נוצר קונסנזוס לאומי שי אסור להכיר באש"ף או להשלים עימו. כל דבר הנוגע לאש"ף עו מד מעבר לכך שיקוד רציונלי, כי דרום לבנון שדט אש"ף, ועל כך נראתה ההתערבות כדבר מובן מאליה.

ההתערבות הישראלית החלה כניסיון כימעט-רמיס להרחיק את כוחות אש"ף מן הגבול הישראלי, לפחות באותם של שה מקומות שבהם מצוי על הגבול ריכוז של כפרים נוצריים. כך נולד הרעיון של "הגדר הטובה".

פתיחת הגדר הוצגה כמחווה הומאנית שתכליתה להגיש לנוצרים המנותקים בדרום סעד אנושי. למעשה לא היה הומאניזם אלא מסווה לסעד מסוג אחר. ישראל עזרה להקים מעין צבא פרטי מקומי,

ראלית בדרום-לבנון בלא מחשבה יתרה. "זה פשוט קרה." כאשר פלשו הסורים ללבנון, כי מהדך מיוחמת-האחים שם, היה יצחק רבין משוכנע כי כדאי לאפי שר להם לתמוס את איוור הגבו עם ישראל.

ההיגיון היה פשוט: הסורים באו כאויי בי אש"ף. במקום שבו שולטים הסורים, אין פעולה פלסטיונית בלתי-מבוקרת. ולי ראייה: אין פעולת-פידיאיון ברמת-הגולן. אילו הגיעו הסורים לגבול הישראלי-לבנוני, היה שורר שם שקט. יתר על כן, רבין היה בטוח שכל פיזור נוסף של הצבא הסורי, והארכת קריהעמות בינו ובין ישראלי, יהיו לטובת האינטרס האסטרטגי של צה"ל.

אולם רבין עמד באותם הימים במילי-חמה לחיים-ולמוות עם שימעון פרס. הוא לא יכול להרשות לעצמו לעמוד על דעתו, או אף לבטא אותה בגלוי. הוא חש שמא יטענו נגדו שהוא ותרון, נכנע, רכרוכי. איכשהו נולד המושג האמלל "הקו הא דום". זה היה הקו הדימיוני שבו היה על הצבא הסורי להיעצר. אם הסורים יעברו אותו, כך נאמר, תצטרך ישראל לפלוש ללבנון ולסלקם. אף שהקו מעולם לא הוגדר במפורש, נוצר הרשש שהכונה היא לקו הנהר ליטאני, המקביל לגבול הישראלי.

הסורים קיבלו את הדין, ונעצרו ליד הקו האדום. כך נוצר חלל ריק בין הצבא הסורי לבין הגבול הישראלי. לתוך החלל הריק הזה יכול היה להיכנס רק הכוח היחידי שהיה קיים בשטח — הכרית המוסלמית שמאלית-אש"פית. ולמעשה: הצבא הס די-רילמחצה של אש"ף, שמצא שם את הבסיס הטריטוריאלי החופשי שנשלל ממנו בשאר חלקי לבנון.

כך, כמיודה רבה כיוגד הסוכי סוף-האומלל בין פרס ורבין והמצב הפנימי העגום שנוצר כיוגדן, החלה ההרפתקה שכבר הפיזה מאות קורבנות — ביניהם כמה הרונים של צה"ל.

אל תוך הבז

ה התערבות האמריקאית בוואטנאם נאם היתה בעלת תאוצה עצמית. שלא היתה תלויה ברצונו של איש אחרי שי החלה, לא ניתן עוד לעצור בעדה. כל שלב הכריח את האמריקאים להרחיב את ההתי ערבות ולהיגרר לתוך שלב חמור עוד יותר.

כך בדיוק קרה לישראל בלבנון. האמריקאים התערבו בוואטנאם כיוגלל גורם אי-רציונלי, הנראה בדיעבד כהתקי פה של שיגעון לאומי זמני. נפילת סין